

# The Triumph of Hope

By Elder Neil L. Andersen  
Of the Quorum of the Twelve Apostles

## Ang Kadaogan sa Paglaom

Ni Elder Neil L. Andersen  
Sa Korum sa Napulog Duha ka Apostoles

October 2024 general conference

---

*Hope is a living gift, a gift that grows as we increase our faith in Jesus Christ.*

My dear brothers and sisters across the world, as we begin this very special time of general conference, the eyes of heaven will certainly be focused upon us. We will hear the voice of the Lord through His servants; we will feel the “guiding, directing, [and] comforting” influence of the Holy Ghost, and our faith will be strengthened.

Three years ago, President Russell M. Nelson began general conference with these words: “Pure revelation for the questions in your heart will make this conference rewarding and unforgettable. If you have not yet sought for the ministering of the Holy Ghost to help you hear what the Lord would have you hear during these two days, I invite you to do so now. Please make this conference a time of feasting on messages from the Lord through His servants.”

The scriptures link three words powerfully together: faith, hope, charity. The gift of hope is a priceless endowment from God.

The word hope is used for many things we want to happen. For example, “I hope it won’t rain,” or “I hope our team wins.” My intent is to speak of our sacred and eternal hopes centered in Jesus Christ and the restored gospel and our “confident expectation[s] of ... the promised

*Ang paglaom usa ka buhi nga gasa, usa ka gasa nga motubo samtang molambo ang atong pagtuo kang Jesukristo.*

Minahal kong kaigsoonan tadlas sa kalibotan, samtang sugdan nato kining espesyal kaayong panahon sa kinatibuk-ang komperensiya, ang mga mata sa langit seguradong nakatutok ngari kanato. Madunggan nato ang tingog sa Ginoo pinaagi sa Iyang mga sulugoon; mabati nato ang “makagiya, makadirekta, [ug] makahupay” nga impluwensiya sa Espiritu Santo, ug ang atong pagtuo malig-on.

Tulo ka tuig ang milabay, gisugdan ni Presidente Russell M. Nelson ang kinatibuk-ang komperensiya niini nga mga pulong: Ang “putli nga pagpadayag alang sa mga pangutana sa inyong kasingkasing makapahimo niini nga komperensiya nga magantihon ug dili mahikalimtan. Kon kamo wala pa magtinguha alang sa pagpangalagad sa Espiritu Santo aron matabangan kamo nga makapaminaw kon unsa ang buot sa Ginoo nga inyong madunggan atol niining duha ka adlaw, ako modapit kaninyo sa pagbuhat sa ingon karon. Palihog himoa kini nga komperensiya nga panahon sa pagbusog sa mga mensahe gikan sa Ginoo pinaagi sa Iyang mga sulugoon.”

Ang mga kasulatan misumpay sa tulo ka pulong sa gamhanan kaayong paagi: pagtuo, paglaom, gugmang putli. Ang gasa sa paglaom usa ka dili mapalit nga tuga gikan sa Dios.

Ang pulong ngapaglaom gigamit alang sa daghan nga butang nga gusto natong mahitabo. Sama pananglit, “maglaom ko nga dili unta moulan,” o “maglaom ko nga modaog unta ang atong team.” Ang akong tuyo mao ang pagpamulong sa atong sagrado ug mahangtorong mga

blessings of righteousness.”

## Our Hope for Eternal Life

Our hope of eternal life is assured through the grace of Christ and our own choices, allowing us the remarkable blessing of returning to our heavenly home and living forever in peace and happiness with our Heavenly Father, His Beloved Son, our faithful family and precious friends, and the righteous men and women from every continent and every century.

On earth we experience joy and sorrow as we are tested and proven. Our victory comes through faith in Jesus Christ as we triumph over our sins, difficulties, temptations, unfairness, and the challenges of this mortal life.

As we strengthen our faith in Jesus Christ, we see beyond our struggles to the blessings and promises of eternity. Like a light whose brilliance grows, hope brightens the darkened world, and we see our glorious future.

## Hope Comes from God

Since the beginning, our Heavenly Father and His Beloved Son have eagerly blessed the righteous with the precious gift of hope.

After leaving the garden, Adam and Eve were taught by an angel of the promise of Jesus Christ. The gift of hope enlightened their lives. Adam declared, “My eyes are opened, and in this life I shall have joy.” Eve spoke of “the joy of [their] redemption, and the eternal life which God giveth unto all the obedient.”

Just as the Holy Ghost brought hope to Adam, the power of the Lord’s Spirit enlightens the faithful today, illuminating the reality of

paglaom nga nakasentro kang Jesukristo ug sa gipahiuli nga ebanghelyo, ug sa atong “masaligon nga [mga] pagpaabot ... sa gisaad nga mga panalangin sa pagkamatarong.”

## Ang Atong Paglaom alang sa Kinabuhing Dayon

Ang atong gilaoman nga kinabuhing dayon maseguro pinaagi sa grasya ni Kristo ug sa kaugalingon natong mga pagpili, magtugot kanato sa talagsaong panalangin sa pagbalik ngadto sa atong langitnong panimalay ug magpuyo sa hangtod sa kalinaw ug kalipay kauban sa atong Langitnong Amahan, sa Iyang Hinigugmang Anak, sa atong matinud-anong pamilya ug bililhong mga higala, ug sa mga lalaki ug babaye nga matarong dinhi sa yuta gikan sa matag kontinente ug sa matag siglo.

Dinhi sa yuta masinati nato ang kalipay ug kasubo samtang kita pagasulayan ug pamtud-an. Ang atong kadaogan moabot pinaagi sa pagtuo kang Jesukristo samtang magmadaogon kita sa atong mga sala, mga kalisdanan, mga tentasyon, kawalay kaangayan, ug sa mga hagit niining mortal nga kinabuhi.

Samtang maglig-on kita sa atong pagtuo kang Jesukristo, makabaton kita og panglantaw nga makakita lapas sa atong mga kalisdanan ngadto sa mga panalangin ug mga saad sa kaangtoran. Sama sa kahayag kansang kasanag molambo, ang paglaom mohayag sa nagkangiob nga kalibotan, ug atong makita ang atong mahimayaon nga kaugmaon.

## Ang Paglaom Naggikan sa Dios

Sukad sa sinugdanan, ang atong Langitnong Amahan ug ang Iyang Hinigugma nga Anak mahinamong mipanalangin og bililhong gasa sa paglaom ngadto sa mga matarong.

Human mibiya sa tanaman, Si Adan ug si Eva gitudloan sa usa ka anghel sa saad ni Jesukristo. Ang gasa sa paglaom midan-ag sa ilang kinabuhi. Mipahayag si Adan, “Ang akong mga mata nabuka, ug niini nga kinabuhi ako adunay kalipay.” Gipamulong ni Eva ang “kalipay sa [ilang] katubsanan, ug sa kinabuhi nga dayon nga gihatag sa Dios ngadto sa tanan nga masulundon.”

Sama sa Espiritu Santo nga nagdala og paglaom kang Adan, ang gahom sa Espiritu sa Ginoo molamdag sa mga matinud-anon karon, nagpas-

eternal life.

The Savior sends us a Comforter, the Holy Ghost, a companion bringing faith, hope, and peace “not as the world giveth.”

“In the world,” the Savior said, “ye shall have tribulation: but be of good cheer [keep a brightness of hope]; I have overcome the world.”

In times of difficulty, we choose to trust the Lord in faith. We quietly pray, “Not my will but thine be done.” We feel the Lord’s approval for our meek willingness, and we await the promised peace the Lord will send in His chosen timing.

The Apostle Paul taught, “The God of hope [will] fill you with ... joy and peace ... , that ye may abound in hope,” “rejoicing in hope; patient in tribulation;” “through the power of the Holy Ghost.”

## A Lesson of Hope

The prophet Moroni knew firsthand about having hope in Christ during tribulation. He explained his harrowing situation:

“I am alone. ... I have not ... whither to go.”

“I make not myself known ... lest they should destroy me.”

Remarkably, in this dark and lonely hour, Moroni records his father’s words of hope:

“If a man have faith he must needs have hope; for without faith there cannot be any hope.”

“What is it that ye shall hope for? ... Ye shall have hope through the atonement of Christ and the power of his resurrection, to be raised unto life eternal.”

My brothers and sisters, hope is a living gift, a gift that grows as we increase our faith in Jesus Christ. “Faith is the substance of things hoped for.” We build this substance—the evidence blocks of our faith—through prayer, temple covenants, keeping the commandments, continually feasting on the scriptures and the words of modern-day prophets, taking the sacrament, serving others, and worshipping weekly with our fellow Saints.

anag sa reyalidad sa kinabuhing dayon.

Ang Manluluwas nagpadala kanato og usa ka Maghuhupay, ang Espiritu Santo, usa ka kompanyon sa atong pagtuo ug paglaom, nagdala og kalinaw “dili sama sa hinatagan sa kalibotan.”

“Dinhi sa kalibotan,” miingon ang Manluluwas, “paantoson kamo apan ayaw kahadlok [padayona kanang kasanag sa paglaom] kay nabuntog ko na ang kalibotan.”

Sa mga panahon nga lisod, pilion nato ang pagsalig sa Ginoo uban sa pagtuo. Mag-ampo kita sa hilom, “Dili ang akong pagbuot maoy matuman kondili ang imo.” Mobati kita sa pag-aprobar sa Ginoo alang sa maaghop natong kaandam, ug magpaabot kita sa gisaad nga kalinaw nga ipadala sa Ginoo sa Iyang gipili nga eksaktong panahon.

Si Apostol Pablo mitudlo, “Ang Dios sa paglaom [mopuno] kaninyo sa ... kalipay ug pakigdait ... , aron kamo mapuno sa tumang paglaom,” “magma tungod sa paglaom; pagpailob sa mga kalisdanan;” “pinaagi sa gahom sa Espiritu Santo.”

## Usa ka Mensahe sa Paglaom

Si Propeta Moroni nasayod mismo mahitungod sa pagkaadunay paglaom kang Kristo atol sa kalisdanan. Iyang gipasabot ang makahahadlok niyang sitwasyon:

“Nag-inusara [ako]. ... “Ako wala nay ... kapaingnan.”

“Ako wala magpakita sa akong kaugalingon ... basin og ila kong patyon.”

Sa talagsaong paagi, niining mangitngit ug subo nga oras, girekord ni Moroni ang mga pulong sa paglaom sa iyang amahan:

“Kon ang usa ka tawo adunay pagtuo siya kinahanglan nga magbaton og paglaom; kay kon walay pagtuo, walay paglaom.”

“Unsa kanang inyong gilaoman? ... Kamo magbaton og paglaom pinaagi sa pag-ula ni Kristo ug sa gahom sa iyang pagkabanhaw, aron mabanhaw ngadto sa kinabuhing dayon.”

Mga kaigsoonan, ang paglaom usa ka buhi nga gasa, usa ka gasa nga motubo samtang molambo ang atong pagtuo kang Jesukristo. “Ang pagtuo mao ang ebidensya sa mga butang nga [atong] gilaoman.” Tukoron nato kini nga butang—ang ebidensya sa atong pagtuo pinaagi sa pag-ampo, mga pakigsaad sa templo, pagtuman sa mga sugo, padayon nga pagbusog sa mga kasulatan ug sa mga pulong sa modernong mga

## A House of Hope

To fortify our hope in a time of increasing wickedness, the Lord has directed His prophet to dot the earth with His temples.

As we enter the Lord's house, we feel the Spirit of God, verifying our hope.

The temple testifies of the empty tomb and that life beyond the veil continues for all.

For those who do not have an eternal companion, the ordinances powerfully confirm that every righteous person will receive every promised blessing.

There is sublime hope as a young couple kneels across the altar to be sealed, not just for time but for eternity.

There is an immensity of hope for us in the promises made to our posterity, whatever their current circumstances.

There is no pain, no sickness, no injustice, no suffering, nothing that can darken our hope as we believe and hold tightly to our covenants with God in the house of the Lord. It is a house of light, a house of hope.

## When Hope Is Discarded

We shed tears of sorrow as we see the sadness and despair in those who have no hope in Christ.

I recently observed from a distance a couple who at one time had faith in Christ but then decided to discard their belief. They were successful in the world, and they found pleasure in their intellect and the rejection of their faith.

All seemed well until the husband, still young and energetic, suddenly fell ill and died. Like an eclipse of the sun, they had blocked the light of the Son, and the result was an eclipse of hope. The wife, in her disbelief, now felt disoriented, painfully unprepared, unable to comfort her children. Her intellect had told her that her life was in perfect order until suddenly she could see no tomorrow. Her despair brought darkness

propeta, pag-ambit sa sakramento, ug pagsimba matag semana kauban sa atong isigka-Santos.

## Usa ka Mensahe sa Paglaom

Sa paglig-on sa atong paglaom sa panahon sa nagkadaghan nga kadaotan, gitudloan sa Ginoo ang Iyang propeta nga tisokan ang daghang dapit sa yuta og Iyang mga templo.

Kon mosulod kita sa balay sa Ginoo, moba-ti kita sa Espiritu sa Dios, nagmatuod sa atong paglaom.

Ang templo nagpamatuod sa walay sulod nga lubnganan ug nga ang kinabuhi lapas sa tabil padayon alang sa tanan.

Alang niadtong walay mahangtoron nga kompanyon, ang mga ordinansa sa gamhanang paagi nagmatuod nga ang matag matarong nga tawo makadawat sa matag gisaad nga panalangin.

Adunay langitnong paglaom sa usa ka batan-ong magtiayon nga mag-atubang sa pagluhod sa altar aron iselyo, dili lamang alang niini nga panahon apan alang sa kahangtoran.

Adunay dako kaayong paglaom kanato diha sa mga saad nga gihimo sa atong kaliwatan, bisan unsa man ang ilang mga kahimtang.

Walay kasakit, walay mga sakit, walay dili makiangayon, walay pag-antos, walay mopaki-sdom sa atong paglaom kon kita motuo ug mohupot og hugot sa atong mga pakigsaad sa Dios sulod sa balay sa Ginoo. Balay kini sa kahayag, balay sa paglaom.

## Kon Gitalikdan ang Paglaom

Moagas ang atong mga luha sa kasubo kon makita nato ang mga kasubo ug kasagmuyo niadtong walay paglaom kang Kristo.

Bag-o lang kong nakaobserba gikan sa layo sa usa ka magtiayon nga kausa dunay pagtuo kang Kristo apan mihukom nga wagtangon ang ilang gituohan. Malamposon sila sa kalibotan, ug nakita nga gikahimuot nila ang ilang intelektuwal nga abilidad ug pagsalikway sa ilang gituohan.

Ang tanan ingon og maayo ra hangtod ang bana, nga batan-on pa ug lagsik, kalit nga nasakit ug namatay. Sama sa usa ka eklipse sa adlaw, ilang gialihan ang kahayagsa Anak, ug ang resulta mao ang eklipse sa paglaom. Ang asawa, nga wala makatuo, mibati karon og kalibog, puno sa kasakit tungod sa kadili andam, wala makahupay sa iyang mga anak. Ang iyang intelektuwal nga abilidad nag-ingon nga ang iyang kinabuhi hingpit

and confusion.

## Hope in Heartbreaking Tragedy

Let me contrast her painful despair with another family's hope in Christ during a heart-breaking time.

Twenty-one years ago the newborn son of my nephew Ben Andersen and his wife, Robbie, was life-flighted from their Idaho farming community to Salt Lake City. I arrived at the hospital, and Ben explained the severe, life-threatening complications with their baby's heart. We placed our hands on Trey's tiny head. The Lord blessed him with continued life.

Trey had heart surgery the first week of his life, and more surgeries followed. As the years passed, it became apparent that Trey would need a heart transplant. Although his physical activities were limited, his faith expanded. He wrote, "I have never felt sorry for myself because I have always known the importance of having faith in Jesus Christ and a testimony of the plan of salvation."

Trey kept on his phone this well-known quote from President Nelson: "The joy we feel has little to do with the circumstances of our lives and everything to do with the focus of our lives."

Trey wrote: "I have always looked forward to serving a full-time mission, but ... my doctors won't let me serve a mission until at least a year after my transplant. ... I've put my faith in Jesus Christ."

Trey was excited at being accepted into the accounting major at BYU beginning this semester, but even more excited in late July when he received the very anticipated telephone call to come to the hospital for his heart transplant.

"One year," Trey said, "and I will be on my

ang pagkahan-ay hangtod sa kalit wala na siyay makita nga ugma. Ang iyang kasagmuyo nagdala og kangitngit ug kalibog.

## Paglaom atol sa Makabuak sa Kasingkasing nga Trahedya

Tugoti kong isukwahi ang kahapdos sa iyang kasagmuyo ngadto sa laing pamilya nga naglaom kang Kristo atol sa makabuak sa kasingkasing nga gutlo.

Bayente uno ka tuig nang milabay ang bag-ong natawo nga anak sa akong pag-umangkong lalaki, si Ben Andersen, ug ang iyang asawa, si Robbie, gisakay og eroplano padulong sa ospital gikan sa ilang komunidad sa pagpanguma sa Idaho ngadto sa Salt Lake City. Miabot ko sa ospital, ug mipasabot si Ben sa grabe, makapahulga sa kinabuhi nga mga komplikasyon sa kasingkasing sa ilang masuso nga anak. Gibutang namo ang among mga kamot sa gamay nga ulo ni Trey. Ang Ginoo mipanalangin kaniya ug padayon nga kinabuhi.

Gioperahan si Trey sa kasingkasing sa unang semana sa iyang kinabuhi, ug daghang pag-opera ang misunod. Paglabay sa katuigan, naklaro nga si Trey nagkinahanglan gayod nga ilisan og kasingkasing. Bisan og ang iyang pisikal nga mga kalihokan limitado, milambo ang iyang pagtuo. Misulat siya, "Wala gayod ko magma-hay sa akong kaugalingon kay kaniadto pa kong nasayod sa kaimportante sa pagbaton og pagtuo kang Jesukristo ug sa pagpamatuod sa plano sa kaluwasan."

Gitipigan ni Trey sa iyang phone kining kinutlo gikan ni Presidente Nelson, "Ang kalipay nga atong gibati dili kaayo konektado sa mga sirkumstansiya sa atong kinabuhi apan konektado kaayo sa gitutokan sa atong kinabuhi."

Misulat si Trey: "Kanunay nakong gilantaw ang pagserbisyo og usa ka full-time nga misyon, apan ... ang akong mga doktor dili motugot nga magmisyon ko hangtod molabay ang usa ka tuig human mailisan ang akong kasingkasing. ... Gipahimutang nako ang akong pagtuo kang Jesukristo."

Si Trey lipay kaayo nga nadawat sa major niya nga accounting sa BYU sugod karong semester, apan mas labaw ka malipayon sa milabayng Hulyo dihang nadawat niya ang gipaabot nga tawag nga moadto sa ospital alang sa pag-ilis sa iyang kasingkasing.

"Usa ka tuig," miingon si Trey, "ug naa na ko

mission.”

There were great expectations as he entered the operating room. However, during the surgery there were devastating complications, and Trey never regained consciousness.

His mother, Robbie, said: “Friday had been the most heartbreaking day ... just trying to wrap our minds around it. ... I had stayed up late just trying to process everything. ... But Saturday, I woke up with a feeling of absolute joy. It wasn’t just peace; it wasn’t denial. I felt joy for my son, and I felt joy as his mother. ... Ben had gotten up a lot earlier than me, and when we finally got a chance to talk, Ben had awakened with the exact same feeling.”

Ben explained: “Clarity came to my soul as God taught me through His Holy Spirit. I awoke at 4:00 a.m. and was filled with indescribable peace and joy. How is this possible? ... The passing of Trey is so very painful, and I miss him so much. But the Lord does not leave us comfortless. ... I look forward to a joyful reunion.”

## The Promise of Hope

Trey had noted in his journal these words from President Nelson’s general conference talk: “It doesn’t seem possible to feel joy when your child suffers with an incurable illness or when you lose your job or when your spouse betrays you. Yet that is precisely the joy the Savior offers. His joy is constant, assuring us that our ‘afflictions shall be but a small moment’ [Doctrine and Covenants 121:7] and be consecrated to our gain.”

Brothers and sisters, the peace you seek may not come as quickly as you desire, but I promise you that as you trust in the Lord, His peace will come.

May we nurture our precious faith, pressing forward with a perfect brightness of hope. I testify that our hope is our Savior, Jesus Christ. Through Him, all our righteous dreams will be

sa akong misyon.”

Dunay daghang mga gilaoman dihang misulod siya sa operahanan. Apan, atol sa pag-opera dunay grabeng mga komplikasyon, ug si Trey wala na gayod makamata.

Ang iyang mama, si Robbie, miingon: “Ang Biyernes mao ang labihan ka makabuak sa kas-ingkasing nga adlaw ... gisulayan lang namo sa pagsabot ang sitwasyon sulod sa operahanan. ... Nagtukaw ko sa tibuok gabi sa paghunahuna sa tanang hitabo. ... Apan pagka-Sabado, nakamata ko nga mibati og labihan nga kalipay. Dili lang kadto kalinaw; dili kadto usa ka paglimod. Mibati ko og kalipay alang sa akong anak, ug mibati ko og kalipay isip iyang inahan. ... Si Ben nakamata og mas sayo kay kanako, ug dihang nagkaistorya mi sa kataposan, si Ben nakamata uban sa parehas gayod nga pagbati.”

Mipasabot si Ben nga: “Ang katin-awan misulod sa akong kalag samtang gitudloan ako sa Dios pinaagi sa Iyang Espiritu Santo. Nakamata ko alas 4:00 sa buntag ug napuno sa dili mahulagway nga kalinaw ug kalipay. Nganong posible kaha kini? ... Ang pagkamatay ni Trey labihan ka hapdos, ug gimingaw kaayo ko kaniya. Apan wala kami pasagdi sa Ginoo nga walay kah-upayan. ... Nagpaabot ako sa malipayon unya nga panag-abot.”

## Ang Saad sa Paglaom

Gisulat ni Trey sa iyang journal kini nga mga pulong gikan sa pakigpulong ni Presidente Nelson sa kinatibuk-ang komperensiya: “Daw dili posible nga mobati og kalipay kon nag-antos ang inyong anak og walay kaayohan nga sakit o kon nawagtangan kamo sa inyong trabaho o kon giluiban kamo sa inyong kapikas. Apan mao gayod kana ang kalipay nga gitanyag sa Manluluwas. Ang Iyang kalipay makanunayon, nagsiguro kanato nga ang atong “mga kasakitan sulod lamang sa mubo nga higayon” [Doktrina ug mga Pakigsaad 121:7] ug ipahinungod ngadto sa atong kaayohan.”

Mga kaigsoonan, Ang kalinaw nga inyong gitinguha tingali dili dayon moabot sigon sa inyong gitinguha, apan mosaad ko kaninyo nga kon mosalig kamo sa Ginoo, ang Iyang kalinaw moabot.

Unta atong maamumahan ang atong bililhong pagtuo, magpadayon uban sa hingpit nga kahayag sa paglaom. Mopamatuod ko nga ang atong paglaom mao ang atong Manluluwas nga

realized. He is the God of hope—the triumph of hope. He lives and He loves you. In the name of Jesus Christ, amen.

si Jesukristo. Pinaagi Kaniya, ang atong tanan nga matarong nga pangandoy matuman. Siya ang Dios sa paglaom—ang kadaogan sa paglaom. Buhi Siya ug nahigugma Siya kaninyo. Sa ngalan ni Jesukristo, amen.